

Sygn. akt VI GC 218/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 454,55 złotych (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 372,88 złotych (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 745,15 złotych (siedemset czterdzieści pięć złotych piętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 148,85 złotych (sto czterdzieści osiem złotych osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI GC 218/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 września 2016 roku powód Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 8 737,61 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 31 stycznia 2014 roku E. Z. kierująca samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego uderzyła w nadjeżdżający

z naprzeciwka pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...). W momencie powstania szkody ubezpieczający pojazd marki S. – (...) spółka jawna posiadał u powoda ubezpieczenie OC S. Wypłata. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powód opierając się na sporządzonej wycenie wypłacił poszkodowanemu tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd kwotę 8 737,61 złotych.

Na podstawie art. 828 k.c. po dokonaniu wypłaty powód wezwał pozwanego do zwrotu wypłaconego odszkodowania, jednakże pozwany nie uznał w całości swej odpowiedzialności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5962/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa kwestionując roszczenie powoda co do zasady. Pozwany wskazał bowiem, że poszkodowany zgłosił mu szkodę w dniu 05 lutego 2015 roku i pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego dokonując weryfikacji faktury numer (...) decyzją z dnia 09 kwietnia 2014 roku przyznał mu i wypłacił odszkodowanie w kwocie 4 335,31 złotych netto. Pozwany wskazał również, że powód wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 8 737,61 złotych na podstawie decyzji z dnia 23 stycznia 2015 roku w oparciu o dobrowolne ubezpieczenie autocasco, a nie w ramach tzw. bezpośredniej likwidacji szkody.

Nadto pozwany zakwestionował, ażeby posiadane przez pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzenia w postaci uszkodzenia szyby czołowej części centralnej w odległości około 15 centymetrów od krawędzi mocowania szyby do konstrukcji nośnej pojazdu pozostawały w związku ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Właściciel pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 43 akt

Pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) był własnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Podmiot ten upoważnił (...) spółkę jawną z siedzibą w Ł. jako użytkownika tego pojazdu do odbioru odszkodowania. Pojazd ten objęty był w chwili przedmiotowego zdarzenia także dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco w Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

polisa – k. 34 akt, upoważnienie – w aktach szkody (bez numeru karty)

W dniu 31 stycznia 2014 roku w godzinach porannych w miejscowości C. na trasie B.– C.E. Z. kierująca samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wpadła w poślizg i wjechała na pas przeznaczony dla pojazdów jadących z przeciwnej strony ocierając się swoim pojazdem o nadjeżdżający z naprzeciwka autokar marki S. o numerze rejestracyjnym (...) kierowany przez R. B..

niesporne, a nadto: potwierdzenie okoliczności przez uczestnika zdarzenia – k. 35 akt, oświadczenie – k. 40 akt, oświadczenie – k. 40v akt

R. B. oraz drugi jadący z nim razem kierowca obejrżeli uszkodzenia autokaru z lewej strony i zdecydowali się kontynuować podróż udając się do P., a stamtąd do miejscowości Ł..

Żaden z kierowców nie zauważył wówczas, bezpośrednio po zdarzeniu, pęknięcia szyby czołowej pojazdu.

zeznania świadka R. B. – protokół rozprawy z dnia 05 lipca 2017 roku – k. 107-108 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:19:28)

Szkoda w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) została zgłoszona do ubezpieczyciela sprawcy szkody – (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W., w ramach ubezpieczenia OC.

W toku oględzin rzeczoznawcy ubezpieczyciela w dniu 05 lutego 2014 roku nie stwierdzono uszkodzenia szyby czołowej pojazdu.

potwierdzenie zgłoszenia szkody – k. 39v, 82-85 akt

Pęknięcie szyby czołowej w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) zauważono w toku dalszego użytkowania pojazdu. Powyższe uszkodzenie zgłoszono ubezpieczycielowi sprawcy szkody – (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W., w ramach ubezpieczenia OC.

W dniu 07 marca 2014 roku miały miejsce dodatkowe oględziny przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela, podczas których stwierdzono w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) także pęknięcie oryginalnej szyby czołowej w części dolnej. Od poprzednich oględzin pojazd ten przejechał prawie 2 000 kilometrów.

powypadkowy protokół oględzin pojazdu mechanicznego (dodatkowy) – k. 37-38 akt, dokumentacja fotograficzna – k. 46-50 akt

Pojazd marki S. o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 31 stycznia 2014 roku został naprawiony przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.. W dniu 31 marca 2014 roku z tego tytułu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. wystawił (...) spółce jawnej z siedzibą w Ł. fakturę numer(...)na kwotę 13 358,92 złotych netto.

faktura – w aktach szkody (bez numeru karty) oraz k. 90 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. decyzją z dnia 09 kwietnia 2014 roku przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 4 335,31 złotych w oparciu o zweryfikowaną fakturę numer (...). Ubezpieczyciel odmówił refundacji kosztów wymiany szyby czołowej z uwagi na brak związku jej uszkodzenia z kolizją z dnia 31 stycznia 2014 roku.

decyzja – k. 52 akt, zweryfikowana faktura – k. 90 akt

(...)spółka jawna z siedzibą w Ł. zgłosił szkodę w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) z dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego autocasco Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

Decyzją z dnia 23 stycznia 2015 roku Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przyznało (...)spółce jawnej z siedzibą w Ł. odszkodowanie w kwocie 8 737,61 złotych netto, w oparciu o zweryfikowaną fakturę numer (...)na podstawie § 17 ogólnych warunków umów AC (dla flot samochodowych).

decyzja – k. 51 akt, potwierdzenie przelewu – k. 29 akt

Pismem z dnia 15 kwietnia 2015 roku na podstawie art. 828 k.c. Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wezwał (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 8 737,61 złotych tytułem zwrotu wypłaconego odszkodowania, jednakże bezskutecznie.

przedprocesowe wezwanie do zapłaty – k. 30 akt

Uszkodzenie szyby czołowej nie miało miejsca w części centralnej, lecz w dolnym lewym rogu szyby bezpośrednio nad uszkodzeniami powstałymi przy zdarzeniu. Analiza dokumentacji fotograficznej wykonanej podczas drugich oględzin autobusu, tj. w dniu 07 marca 2014 roku prowadzi do wniosku, że uszkodzenie posiadało kształt zbliżony do odwróconej litery „v” (tj. „#”) o mocno rozłożystych ramionach.

Ustalając możliwą przyczynę powstania uszkodzenia szyby czołowej wskazać należy, że ostre załamanie linii pęknięcia zewnętrznej warstwy szyby laminowanej wskazuje, że uszkodzenie stanowią dwa pęknięcia rozpoczynające się w

jednym punkcie stanowiącym najwyższy punkt tego uszkodzenia i biegnące w kierunku obu boków autobusu i ku dołowi. Takie pęknięcia są charakterystyczne dla pęknięć zainicjowanych punktowym ubytkiem szkła spowodowanym np. uderzeniem małego, ostrokrawędzistego kamyczka. Takie pęknięcia są charakterystyczne również dla uderzenia skraju ramienia wycieraczki bez zamontowanego na nim pióra z położenia prostopadłego do powierzchni szyby w wyniku zadziałania siły sprężyny dociskającej to ramię do szyby. Ten mechanizm jest prawdopodobny z uwagi na okoliczność, że wierzchołek pęknięć usytuowany jest kilka lub kilkanaście centymetrów nad końcem ramienia prawej wycieraczki w pozycji spoczynkowej.

Udokumentowane na fotografiach i w opisie uszkodzenia wykonanego z tworzywa sztucznego będącego laminatem lewego przedniego naroża nadwozia autobusu oraz poziomo biegnące przerysowania powłoki lakierowej pokrywy serwisowej przedniej lewej wskazuje na otarciowy charakter zderzenia z pojazdem V. (...). Nie zostały uszkodzone żadne elementy konstrukcyjne autobusu, w szczególności konstrukcja otworu szyby czołowej, a pęknięcia szyby czołowej usytuowane były w środkowej części szyby czołowej, a nie w pobliżu lewego naroża nadwozia autobusu. W połączeniu z wcześniej opisanym, najbardziej prawdopodobnym mechanizmem powstania tego uszkodzenia, przeprowadzone badania pozwalają wnioskować, że nieprawdopodobnym jest, aby uszkodzenie przedniej szyby pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) pozostawało w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku.

Gdyby przyczyną miało być sporne zdarzenie drogowe, to pęknięcie powinno rozpoczynać się przy lewym dolnym skraju szyby czołowej w okolicach lewego słupka A, a w tej części szyby jej pęknięcia nie ujawniono.

W dacie likwidacji szkody autoryzowane stacje obsługi z terenu Ł., G., R. i R. wykonywały naprawy stosując stawki w kwocie 110-160 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 110-170 złotych netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

Znane i ogólnodostępne systemy kalkulacyjne nie zawierają bazy danych dla autobusów, w tym dla przedmiotowego pojazdu.

Na podstawie uzyskanych informacji odnośnie norm czasowych poszczególnych operacji oraz cen części zamiennych otrzymanych od (...) w S. uwzględniając koszt materiałów lakierniczych wynikający z faktury wystawionej przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., stosując stawki w kwocie 130/130 złotych za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) powstałych na skutek kolizji z dnia 31 stycznia 2014 roku, koniecznych do przywrócenia stanu tego pojazdu do stanu istniejącego przed tą kolizją, wynoszą 5 789,86 złotych netto i obejmują:

- wymiana lampy przedniej lewej – $2,2 \times 130$ złotych netto = 286 złotych netto,
- wymiana zderzaka przedniego lewego – $2,6 \times 130$ złotych netto = 338 złotych netto,
- wybudowanie/wbudowanie pokrywy serwisowej lewej – $0,5 \times 130$ złotych netto = 65 złotych netto,
- lakierowanie zderzaka przedniego lewego – $1,5 \times 130$ złotych netto = 195 złotych netto,
- lakierowanie pokrywy serwisowej lewej – $2,5 \times 130$ złotych netto = 325 złotych netto,
- części zamienne (lampa przednia lewa oraz zderzak przedni lewy) – 3 306,20 złotych,
- materiał lakierniczy wg faktury – 1 274,66 złotych.

opinia biegłego J. Z. wraz z załącznikami – k. 137-157 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 176-179 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka R. B. jedynie w zakresie, w jakim dotyczyły one przebiegu zdarzenia z dnia 31 stycznia 2014 roku, gdyż w tej części znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, jak również w zakresie, w jakim świadek wskazywał na dalsze postępowanie świadka i drugiego kierowcy w dniu zdarzenia, tj. udanie się w dalszą podróż do P., a następnie do Ł.. Niespójne natomiast były zeznania tego świadka w zakresie, w jakim wskazywał on na zakres uszkodzeń pojazdu wskutek przedmiotowej kolizji i moment powzięcia informacji o uszkodzeniu szyby wskazując, że „(...) szyba była też zbita, nastąpiło pęknięcie, my nie zauważyliśmy od razu tego pęknięcia. Nie pamiętam, czy to pęknięcie było od razu po zdarzeniu.”, „nie pamiętam, czy pęknięcie stwierdziłem, jak zjechałem z trasy, czy jak już pojechałem w nową.”, „Tego pęknięcia nie było od razu widać.”, „To pęknięcie zostało zauważone już na bazie w Ł.”.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy – z uwagi na charakter okoliczności spornych – miały wiadomości specjalne wyrażone w opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej J. Z..

Sąd uznał ją za wiarygodną, została ona bowiem sporządzona w sposób rzetelny i obiektywny, zgodnie z zasadami wiedzy fachowej i doświadczenia, wymogami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w oparciu o wnikliwą analizę akt sprawy oraz własne badania przeprowadzone przez biegłego sądowego. W ocenie Sądu wnioski w niej zawarte zostały należycie umotywowane i nie budzą zastrzeżeń, w konsekwencji czego brak jest podstaw do zdenuclewania jej wartości i mocy dowodowej.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 15 lutego 2018 roku” (k. 167-168 akt) powód Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zakwestionował kalkulację kosztów naprawy wykonaną przez biegłego sądowego oraz wnioski, że uszkodzenie szyby w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) nie pozostaje w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku. Powód wskazał, że w protokole oględzin z dnia 07 marca 2014 roku wymieniono te uszkodzenia w zakresie uszkodzeń pozostających w związku z kolizją z dnia 31 stycznia 2014 roku, a nadto biegły sądowy nie wskazał, jaka była przyczyna pęknięcia szyby. Powód zakwestionował również brak przedstawienia kalkulacji kosztów naprawy w systemie A. wskazując, że biegły sądowy poprzestał na wyliczeniach nie mogących świadczyć o poprawności wyliczenia kosztów.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy wskazał, że wprawdzie w protokole oględzin z dnia 07 marca 2014 roku wymieniono uszkodzenie szyby w zakresie uszkodzeń pozostających w związku z kolizją z dnia 31 stycznia 2014 roku, jednakże jak wynika z treści tego protokołu – nie przesądza on o przyjęciu odpowiedzialności przez ubezpieczyciela. Nadto biegły sądowy wskazał, że nie wskazał on przyczyny uszkodzenia szyby, gdyż materiał dowodowy nie daje podstaw do jednoznacznego ustalenia przyczyny tego pęknięcia, przy czym wskazał, że gdyby przyczyną miało być sporne zdarzenie drogowe, to pęknięcie powinno rozpoczynać się przy lewym dolnym skrajem szyby czołowej, w okolicach lewego słupka A, a w tej części szyby jej pęknięcia nie ujawniono. Biegły sądowy wskazał także na możliwość wykonania kalkulacji w systemie A., z tym, że wiązałyby się to z dodatkowymi kosztami i koniecznością wpisania danych ręcznie.

Powyzsza opinia uzupełniająca nie była kwestionowana przez żadną ze stron, jak również żadna ze stron – w tym powód – nie wnosiła o sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu w przedmiotowej sprawie z wykorzystaniem systemu A.. Mając powyższe na uwadze, jak również okoliczność, że brak jest podstaw do uznania, ażeby jedynie zasadne było ustalanie kosztów naprawy w oparciu o ten konkretny system ekspercki, jak i fakt, że wybór metodologii określania kosztów naprawy należy do biegłego sądowego, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia mocy dowodowej

opinii w tej części i do podjęcia działań z urzędu. Odnosząc się zaś do zarzutu nie wskazania przyczyny pęknięcia szyby to na marginesie jedynie zauważyć należy, że w przedmiotowej sprawie okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy było jedynie to, czy pęknięcie szyby pozostaje w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku i rolę biegłego sądowego było ustalenie tej okoliczności, a nie badanie możliwych innych przyczyn, z powodu których doszło do pęknięcia szyby.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 8 737,61 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z treści art. 828 § 1 k.c. kształtującego odpowiedzialność regresową osoby odpowiedzialnej za szkodę w stosunku do ubezpieczyciela, który naprawił szkodę wypłacając należne odszkodowanie.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że wprowadzie powód powoływał się na likwidację szkody poszkodowanego w ramach tzw. bezpośredniej likwidacji szkody, niemniej jednak okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, jak bowiem wynika z decyzji powoda z dnia 23 stycznia 2015 roku odszkodowanie za uszkodzoną szybę wypłacono poszkodowanemu w oparciu o zweryfikowaną fakturę numer (...) na podstawie § 17 ogólnych warunków umów AC (dla flot samochodowych). Powyższe jednakże pozostaje bez znaczenia dla podstawy żądania powoda, jaką jest przepis kształtujący tzw. instytucję regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu z chwilą wypłaty odszkodowania zakład ubezpieczeń nabywa w stosunku do osoby trzeciej dokładnie takie samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczającemu. Wskutek bowiem wstąpienia zakładu ubezpieczeń w prawa ubezpieczającego nie może ulec zmianie sytuacja prawna sprawcy szkody. Przy czym, jeżeli osoba odpowiedzialna za szkodę, tj. sprawca, była ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej na zakład ubezpieczeń przechodzi roszczenie ubezpieczającego w stosunku do zakładu ubezpieczeń sprawcy szkody (M. Krajewski, Umowa ubezpieczenia, Komentarz, Warszawa 2004, s. 259-263).

Przyjmując na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, że oba pojazdy znajdowały się w ruchu, podstawę odpowiedzialności sprawcy szkody w niniejszej sprawie stanowi art. 436 § 2 k.c., zgodnie z którym w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych wyrażonych w art. 415 k.c., tj. na zasadzie winy.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, kwestionował jedynie wysokość szkody, wskazując, że wypłacił poszkodowanemu kwotę 4 335,31 złotych (z ubezpieczenia OC) oraz że uszkodzenia szyby czołowej nie powstały w wyniku zdarzenia z dnia 31 stycznia 2014 roku.

W realiach niniejszej sprawy okolicznością sporną był zatem zakres uszkodzeń pozostających w związku ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku, a w szczególności, czy w takim związku pozostawało zgłoszone uszkodzenie szyby czołowej pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) dokonane w marcu 2014 roku, a co za tym idzie sporny był także koszt naprawy uszkodzonego w przedmiotowej kolizji pojazdu.

Jak wskazał biegły sądowy J. Z. brak jest podstaw do przyjęcia, że uszkodzenie przedniej szyby pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) pozostaje w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku.

Sąd zważył, że zeznania świadka R. B. – kierowcy tego pojazdu, były niespójne w zakresie, w jakim wskazywał on na zakres uszkodzeń pojazdu wskutek przedmiotowej kolizji i moment powzięcia informacji o uszkodzeniu szyby wskazując, że „(...) szyba była też zbita, nastąpiło pęknięcie, my nie zauważyliśmy od razu tego pęknięcia. Nie pamiętam, czy to pęknięcie było od razu po zdarzeniu.”, „nie pamiętam, czy pęknięcie stwierdziłem, jak zjechałem z trasy, czy jak już pojechałem w nową.”, „To pęknięcie zostało zauważone już na bazie w Ł.”. Jednocześnie Sąd miał

na uwadze, że zarówno świadek, jak i drugi kierowca oglądali pojazd na miejscu zdarzenia, co więcej poruszali się tym pojazdem jeszcze do P. i w tym czasie żaden z nich przedmiotowego pęknięcia nie stwierdził. Gdyby natomiast pęknięcie, jak wskazuje świadek R. B., zostało stwierdzone po przyjeździe na bazie w Ł., to niewątpliwie znalazłoby to odzwierciedlenie w pierwszym protokole z oględzin, tymczasem wśród kolorowych fotografii cyfrowych wykonanych podczas oględzin przedmiotowego pojazdu w dniu 05 lutego 2014 roku brak jest zdjęcia, na którym można byłoby dostrzec pęknięcie szyby czołowej.

Wskazać przy tym należy, że uszkodzenie szyby czołowej zgłoszono w dniu 04 marca 2014 roku, czyli 32 dni po zaistnieniu szkody (i 27 dni po pierwszych oględzinach). Uwzględniając zapisane i sfotografowane wskazania drogomierza przedmiotowego autobusu podczas oględzin z dnia 05 lutego 2014 roku oraz z dnia 07 marca 2014 roku biegły sądowy wyliczył, że drugie oględziny autobusu wykonano po przejechaniu przez autobus (...) kilometrów pomiędzy oględzinami (59 081 kilometrów – 57 145 kilometrów). Nadto, uszkodzenie szyby czołowej nie miało miejsca w części centralnej, lecz w dolnym lewym rogu szyby bezpośrednio nad uszkodzeniami powstałymi przy zdarzeniu. Analiza dokumentacji fotograficznej wykonanej podczas drugich oględzin autobusu, tj. w dniu 07 marca 2014 roku prowadzi do wniosku, że uszkodzenie posiadało kształt zbliżony do odwróconej litery „v” (tj. „#”) o mocno rozłożystych ramionach.

Ustalając możliwą przyczynę powstania uszkodzenia szyby czołowej biegły sądowy wskazał, że ostre załamanie linii pęknięcia zewnętrznej warstwy szyby laminowanej wskazuje, że uszkodzenie stanowią dwa pęknięcia rozpoczynające się w jednym punkcie stanowiącym najwyższy punkt tego uszkodzenia i biegnące w kierunku obu boków autobusu i ku dołowi. Takie pęknięcia są charakterystyczne dla pęknięć zainicjowanych punktowym ubytkiem szkła spowodowanym np. uderzeniem małego, ostrokrawędzistego kamyczka. Takie pęknięcia są charakterystyczne również dla uderzenia skraju ramienia wycieraczki bez zamontowanego na nim pióra z położenia prostopadłego do powierzchni szyby w wyniku zadziałania siły sprężyny dociskającej to ramię do szyby. Ten mechanizm jest prawdopodobny z uwagi na okoliczność, że wierzchołek pęknięć usytuowany jest kilka lub kilkanaście centymetrów nad końcem ramienia prawej wycieraczki w pozycji spoczynkowej. Udokumentowane na fotografiach i w opisie uszkodzenia wykonanego z tworzywa sztucznego będącego laminatem lewego przedniego naroża nadwozia autobusu oraz poziomo biegnące przerysowania powłoki lakierowej pokrywy serwisowej przedniej lewej wskazuje na otarciowy charakter zderzenia z pojazdem V. (...). Nie zostały uszkodzone żadne elementy konstrukcyjne autobusu, w szczególności konstrukcja otworu szyby czołowej, a pęknięcia szyby czołowej usytuowane były w środkowej części szyby czołowej, a nie w pobliżu lewego naroża nadwozia autobusu. W połączeniu z wcześniej opisanym, najbardziej prawdopodobnym mechanizmem powstania tego uszkodzenia, przeprowadzone badania pozwalają wnioskować, że nieprawdopodobnym jest, aby uszkodzenie przedniej szyby pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) pozostawało w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 31 stycznia 2014 roku. Jednocześnie, jak wskazał biegły sądowy gdyby przyczyną miało być sporne zdarzenie drogowe, to pęknięcie powinno rozpoczynać się przy lewym dolnym skraju szyby czołowej w okolicach lewego słupka A, a w tej części szyby jej pęknięcia nie ujawniono.

Na podstawie uzyskanych informacji odnośnie norm czasowych poszczególnych operacji oraz cen części zamiennych otrzymanych od (...) w S. uwzględniając koszt materiałów lakierniczych wynikający z faktury wystawionej przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., stosując stawki w kwocie 130/130 złotych za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych (jak wynikało z ustaleń biegłego sądowego stawki w tej wysokości miały charakter stawek rynkowych), celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) powstałych na skutek kolizji z dnia 31 stycznia 2014 roku, koniecznych do przywrócenia stanu tego pojazdu do stanu istniejącego przed tą kolizją, wynoszą 5 789,86 złotych netto i obejmują:

- wymiana lampy przedniej lewej – 2,2 x 130 złotych netto = 286 złotych netto,
- wymiana zderzaka przedniego lewego – 2,6 x 130 złotych netto = 338 złotych netto,
- wybudowanie/wbudowanie pokrywy serwisowej lewej – 0,5 x 130 złotych netto = 65 złotych netto,

- lakierowanie zderzaka przedniego lewego – 1,5 x 130 złotych netto = 195 złotych netto,
- lakierowanie pokrywy serwisowej lewej – 2,5 x 130 złotych netto = 325 złotych netto,
- części zamienne (lampa przednia lewa oraz zderzak przedni lewy) – 3 306,20 złotych,
- materiał lakierniczy wg faktury – 1 274,66 złotych.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanemu z tytułu przedmiotowej szkody odszkodowanie w kwocie 4 335,31 złotych netto, a zatem pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody jest zobowiązany do zapłaty pozostałej części odszkodowania, tj. kwoty 1 454,55 złotych (5 789,86 złotych – 4 335,31 złotych) i w tym zakresie żądanie pozwu było zasadne, wobec czego w punkcie I wyroku Sąd na podstawie art. 828 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. i art. 363 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził powyższą kwotę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty (wartość odszkodowania w kwocie netto była niesporna).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 16,65%, a pozwany w 83,35%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 3 854 złotych (opłata od pozwu – 437 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 2 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych i wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego – 1 000 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 2 417 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 2 400 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 641,69 złotych (16,65% z kwoty 3 854 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 2 014,57 złotych (83,35% z kwoty 2 417 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 1 372,88 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

W punktach IV oraz V wyroku na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) Sąd nakazał ściągnąć odpowiednio od powoda i pozwanego kwoty 745,15 złotych i 148,85 złotych tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego wypłaconych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa (w części nie pokrytej zaliczką).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 27 sierpnia 2018 roku